

Indien niet anders aangegeven komen Bijbelcitataten uit de NBG51.¹

woensdag 1 sept. **Efeziërs 2:10**

'Want Zijn maaksel zijn wij, in Christus Jezus geschapen om goede werken te doen, die God tevoren bereid heeft, opdat wij daarin zouden wandelen.'

De mens wordt opgeroepen God te erkennen en Zijn woord te aanvaarden. Degene Die de verkondigers van Zijn woord zendt, is God. ^{Rom.10:15} Degene Die de mond heeft gemaakt, Die spreekt, is God. Degene Die het oor heeft gemaakt dat hoort, is God. ^{Spr.20:12} Ook wanneer een mens gelooft, is hem dat door God gegeven. ^{Ef.2:8}

De gelovige wordt opgeroepen om vast te staan ^{Gal.5:1} en standvastig te zijn, ^{1Cor.15:58}

En als wij uit geloof leven en vaststaan in het evangelie, is het God die het willen en het werken bewerkt. ^{Fil.2:13} Want, vanuit Hem, en door middel van Hem, en tot in Hem, zijn alle dingen! ^{Rom.11:36} Alles is Zijn werk! Geloof is juist onderkennen dat alles uit God is, dat alles Zijn werk, Zijn prestatie is.

donderdag 2 sept. **Jesaja 40:12**

'Wie mat de wateren met zijn holle hand, bepaalde de omvang der hemelen met een span, vatte met een maat het stof der aarde, woog de bergen met een waag en de heuvelen met een weegschaal?'

Op grond van stijl en inhoud kan het gedeelte Jesaja 40:12-31 als 'dispuut' of 'twistrede' aangeduid worden; zie onderstaande structuur van deze verzen:

12: uitdaging: alvermogend

13,14: de mens bevroegd

15-17: de natiën **onbetekenend**

18-20: uitdaging: boven de goden

21: de mens bevroegd

22-24: de machthebbers der aarde **onbetekenend**

25-26: uitdaging: boven de sterren

27-28: de mens bevroegd

29-31: voor wie Jahweh verwachten: ons onvermogen **onbetekenend**.

Uit bovenstaande structuur blijkt, dat hoezeer de mensheid op aarde er op uit is alles naar haar hand te zetten en orde in de wereld te creëren, het zal haar niet lukken. Deze eon is daar niet voor ontworpen. Vrede en gerechtigheid worden gevestigd in de komende eon, niet door mensenhanden, maar door die ene Man Die God Zelf daartoe heeft aangesteld.

Wat een bemoedigende en troostrijke woorden voor Israël, maar ook voor ons!

vrijdag 3 sept. **Johannes 6:66**

'Van toen af keerden vele van Zijn discipelen terug en gingen niet langer met Hem mede.'

Deze gebeurtenis volgde op de leringen van Jezus in de synagoge te Kapernaüm.

Deze leringen waren alleen voor een goede verstaander te begrijpen. Het knelpunt was dat niemand tot Hem kan komen, tenzij het hem van de Vader gegeven is. Dit was de spreekwoordelijke druppel die de emmer deed overlopen bij vele van de discipelen.

De lering in vers 63 *'het vlees doet geen nut'* is, dat er niets te roemen valt in het feit dat je God mag kennen en dienen. Alle roem van de mens is voor God uitgesloten, Hij is soeverein. Alles is uit God en bestaat door God. Geen mens kan daar iets aan af of toe doen. Gelukkig maar.

zaterdag 4 sept. **Efeziërs 1:20-23**

'... die Hij heeft gewrocht in Christus, door Hem uit de doden op te wekken en Hem te zetten aan Zijn rechterhand in de hemelse gewesten, ²¹ boven alle overheid en macht en kracht en heerschappij en alle naam, die genoemd wordt niet alleen in deze, maar ook in

¹ Andere vertalingen:

NCV = Nederlandse Concordante Vertaling (Bron: <http://ncv.ebenhaezer.nl/>- © 2014 – NCV

GES = Geschriften (Bron: <http://geschriften.nl/>- © 2017)

HSV = Herziene Statenvertaling (© 2010/2016 Stichting HSV)

de toekomstige eeuw. ²² En Hij heeft alles onder Zijn voeten gesteld en Hem als hoofd boven al wat is, gegeven aan de gemeente, ²³ die Zijn lichaam is, vervuld met Hem, Die alles in allen volmaakt.'

Paulus baseert een belangrijk deel van zijn betoog in Efeziërs 1 op Psalm 8 en Psalm 110. Vers 20 is een aanhaling uit Psalm 110:1 en vers 22 is een aanhaling uit Psalm 8:7. Alles, zegt Paulus, is aan Christus onderworpen, maar dat is niet alles wat Paulus zegt. Hij zegt dat Christus als Hoofd aan de ecclesia [gemeente] is gegeven. ^{vs.22} De ecclesia is Zijn lichaam.

Als Paulus verklaart – op basis van Psalm 8 en 110 – dat alles onder Zijn voeten is gesteld, dan gaat het hier over Hoofd en lichaam. Het lichaam is de completering van Christus, het Hoofd. ^{vs.23} Hoofd en lichaam, de Christus, is gesteld over alles en alles wordt aan Hoofd en lichaam onderschikt. Paulus verklaart hiermee dat dit al verborgen was in Psalm 8 en 110. Op verborgen wijze spreken deze Psalmen over de ecclesia, het lichaam van Christus.

zondag 5 sept. **Filippenzen 4:4-7**

'Verheugt je in de Heer, altijd! Opnieuw zal ik beklemtonen: verheugt je! ⁵ Laat jullie inschikkelijkheid bij alle mensen bekend worden: de Heer is nabij. ⁶ Weest in niets bezorgd, maar laat in alles jullie verzoeken, door gebed en door smeekbede, met dankzegging, bekendgemaakt worden bij God. ⁷ En de vrede van God, die al het denken te boven gaat, zal jullie harten en jullie gedachten verzekerd bewaren in Christus Jezus.' ^[NCV]

Wat een bekende verzen zijn dit. Ze zijn altijd weer zo bemoedigend om te lezen.

Onze bijbels kennen een indeling in verzen, maar in de oorspronkelijke geschriften is dit niet het geval. De frase 'de Heer is nabij', is dan ook niet een zin die alleen bij vers 5 hoort, maar ook bij het voorgaande en navolgende. We kunnen ons altijd verheugen, want Hij is nabij, ^{vs.4} we kunnen naar alle mensen welwillend (of: inschikkelijk) zijn, want Hij is nabij, ^{vs.5} we hoeven ons geen zorgen te maken, want Hij is nabij. ^{vs.6}

Alle omstandigheden en al onze verzoeken kunnen we bij Hem brengen, onder dankzegging dat Hij God is en alles in Zijn hand heeft. Wanneer we dat beseffen, ervaren we vrede, ^{vs.7} omdat we niet voor onszelf hoeven te zorgen, maar Hij voor ons zorgt.

Onze gedachten kunnen met ons aan de haal gaan, door zorgen die we hebben over grote en kleine dingen. Geef het over aan Hem; Hij is God en dat besef zal je hart en gedachten verzekerd bewaren.

Beschermd, veilig en onaantastbaar!

maandag 6 sept. **Ezechiël 18:30-31a**

'... huis van Israël (...) Keer terug en bekeer u van al uw overtredingen (...) ³¹ Werp al uw overtredingen, waarmee u overtreden hebt, van u af en maak u een nieuw hart en een nieuwe geest.' ^[HSV]

Het lijkt hier, of Israël zichzelf kan afkeren van alle overtredingen en deze zelf van zich af kan werpen. Kán Israël 'een nieuw hart en een nieuwe geest' voor zichzelf 'maken'?

Romeinen 3:9-12 zegt, dat allen (Joden én Grieken) onder zonde zijn: 'Er is niemand rechtvaardig, ook niet één, er is niemand die verstandig is, er is niemand die God zoekt (...) Er is niemand die goed doet, er is er zelfs niet één.' Kan men overtredingen dan toch zelf 'van zich afwerpen'? Niemand, ook Israël niet, kan zich rechtvaardigen uit eigen werken/werken van de wet. ^{Rom.3:20,23}

Maar een overtreding blijkt natuurlijk wel, doordat (de) wet gegeven is, 'want door wet is het besef van zonde.' ^{Rom.3:20b} Pas wanneer de Heer Zelf aanwezig zal zijn en hen een geest schenkt van berouw, dán zal dit gedeelte waarheid worden. Hij moet dat geven; Hij is Zelf hun Redder. 'Want God heeft Jezus, verhoogd tot ... Redder, om Israël berouw te geven en vergeving van zonden.' ^{Hand.5:31}

Leden van het lichaam van Christus weten nu al van zo enorm veel genade: wij zijn door Hém om niet – door Zijn geloof – onder andere geroepen, gerechtvaardigd en verheerlijkt! Hij redde, Hij redt – ook vandaag uit alle nood! – en Hij zál redden!

dinsdag 7 sept. **Romeinen 11:6**

'Maar als het door genade is, is het niet meer uit de werken, anders is genade geen genade meer. En als het uit de werken is, is het geen genade meer, anders is het werk geen werk meer.' ^[HSV]

In Romeinen 11 haalt Paulus 1 Koningen 19:18 aan, dat de in de tijd van Elia 7000 mannen had overgelaten die niet voor Baäl hadden gebogen; een 'overblijfsel' uit het volk,

overeenkomstig de verkiezing van de genade ^{Rom.11:5} Góð kiest mensen uit, louter *in genade*.

Hij kiest mensen uit, uit Israëel, Zijn oogappel. ^{Zach.2:8} Ook kiest Hij mensen uit álle natiën, om samen te zijn: het lichaam van Christus. En dit, opdat Zijn grote naam en liefde aan alle schepselen bekend gemaakt zal worden. We worden gezegend om tot zegen te zijn! Maar er is *geen enkele verdienste* in onszelf op grond waarvan iemand dit alles zou kunnen bewerken; anders is genade geen genade en is werk ook geen werk meer!

Hij is het ook, Die goede werken tevoren *voor ons gereedmaakt*, om daarin te wandelen! ^{Ef.2:10} Ook in onze wandel zijn er geen prestaties van onszelf, want Hij legt goede werken voor ons klaar, waarna wij ze mogen doen. Immers, *God* heeft ons de geest van de belofte, de heilige, gegeven. Hij leidt ons! Dan spreken we Paulus na: ... niet langer leef *ik*, maar in mij leeft Christus. ^{Gal.2:20}

woensdag 8 sept. **Romeinen 8:15**

'Want jullie namen niet geest van slavernij in ontvangst, weer tot in vrees, maar jullie namen geest van zoonschap in ontvangst, in welke wij schreeuwen: ABBA, Vader!' ^[proeve NCV]

Nu Christus in ons is, is inderdaad het lichaam dood vanwege (de) zonde, maar de geest is leven vanwege (de) gerechtigheid. ^{Rom.8:10} Daarom leven wij niet meer vanuit ons vlees, bijvoorbeeld vertrouwend op eigen kracht, of op eigen inzicht. Vlees betekent namelijk onder andere een geest van slavernij en angst/vrees. Maar de geest van het zoonschap maakt, dat wij in álles Abba, Vader aanroepen. Hij is Zijn zonen (/dochters) nabij, zowel in elke nood, als ook bij vreugde in ons leven. Hij bewerkt alles tot het goede voor hen die Hem liefhebben (namelijk naar passend in Zijn plan).

Vanwege Zijn oneindige liefde, die door Christus zichtbaar is gemaakt, kunnen wij ons vandaag met een gerust hart toevertrouwen aan díe grote God en Vader!

donderdag 9 sept. **Titus 3:4,5**

⁴ *Toen echter de mildheid en de menslievendheid van onze Redder, God, verschenen was, ⁵ niet uit werken die in gerechtigheid zijn, die wij doen, maar in overeenstemming met Zijn barmhartigheid, redde Hij ons door het bad van wederwording en vernieuwing van heilige geest ...* ^[NCV]

Onze Redder is mild en menslievend, barmhartig – en er staat bij: niet uit werken die in gerechtigheid zijn, die wij doen! Vers 7 van dit hoofdstuk benadrukt nog eens: gerechtvaardigd in Zijn genade. Onze redding is een feit en is als een positie die wij geheel door genade hebben ontvangen; die ontvangen wij los van onze daden.

Wij mogen er echter ook van doordrongen zijn, dat Zijn geest vervolgens in ons werkt.

Wat betekent dat? Paulus reikt ons zijn eigen voorbeeld aan: ... de liefde van Christus dringt ons ... ^{2Cor.5:8}

In de dagelijkse praktijk zullen we dan ook, *door Zijn geest* vernieuwd en geleid, onze redding 'effectief maken'; ^{Fil.2:12} je in alles laten leiden door Christus' liefde en in ootmoedigheid tot Zijn eer wandelen; útleven hoe Hij is: mild, menslievend, met barmhartigheid.

vrijdag 10 sept. **Filippenzen 2:12b-13**

'[mijn geliefden] ... effectueert met vrees en siddering je eigen redding ¹³ want God is het, Die in jullie zowel het willen als het werken voor Zijn welbehagen bewerkt.' ^[NCV]

Gisteren kwam naar voren, dat onze redding zeker is, als het ware onze positie is. Het 'effectueren', misschien het uitdragen daarvan gebeurt in onze dagelijkse wandel. Niet wijzelf 'moeten' onze wandel bewerken, maar de tekst geeft aan: Góð is het, Die zowel het willen als het werken voor Zijn welbehagen bewerkt! Hij heeft Zijn geest gegeven en bewerkt Zélf het verlangen in ons om te wandelen onberispelijk en zonder arglist, smetteloos te midden van een krom en verdraaid geslacht, schijnend als lichtbronnen in de wereld. ^{vs.15}

Wie zou dat ook uit zichzelf kunnen? Maar wij mogen een houding hebben van respect en ontzag naar Hem toe (vrees en siddering betekent niet: angst hebben voor!); en Hij is het, Die het *willen én* ook het doen, *het werken* in ons bewerkt. Hem alleen alle eer!

zaterdag 11 sept. **Filippenzen 2:13**

'want God is het, Die in jullie zowel het willen als het werken voor Zijn welbehagen bewerkt.' ^[NCV]

Wat is het heerlijk om te weten, dat God Zelf zowel ons willen als ons werken bewerkt, zodat Hij ook vrucht in ons laat groeien, de vrucht van de geest naar Galaten 5:22. Tegelijk zegt de tekst ook, dat dit is: voor Zijn welbehagen. Het behaagt God, wanneer wij onberispelijk wandelen, zonder arglist. Het behaagt Hem als wij als lichten in een duistere wereld mogen schijnen. Zo 'effectueren' wij onze eigen redding (vers 12). Wat een rust en vrede te weten, dat wij dit alles niet uit eigen kracht hoeven te doen, maar door Zijn kracht, door wat Hij bewerkt in ons. En wat geweldig: dan is het ook tot Zijn welbehagen.

zondag 12 sept. **Titus 2:12b-13**

'... opdat (...) wij verstandig, rechtvaardig en godvruchtig leven in de huidige eon, ¹³ uitzien naar de gelukzalige verwachting en verschijning van de heerlijkheid van de grote God en van onze Redder, Jezus Christus.' ^[NCV]

Dat wij zo kunnen leven komt, doordat de genade van God is verschenen! ^{vs.11} Nú al verstandig, rechtvaardig en godvruchtig kunnen leven is dus een kostbaar geschenk. Tegelijkertijd zien wij ook reikhalzend uit naar onze (nabije) heerlijke verwachting en naar de verschijning van onze Redder, Jezus Christus. Die redding lijkt in deze boze 'dag', in de huidige tijd waarin wij leven, heel dichtbij te komen. Onze grote God geeft genade en onze Redder is nabij. Tot het moment dat Hij het lichaam van Christus roept tot een ontmoeting(splaats) in de lucht, ^{1Thess.4:17} leven wij hier en nu tot Zijn eer en tot Gods welbehagen!

maandag 13 sept. **Prediker²**

Het Bijbelboek Prediker beschrijft in poëtische stijl de ervaringen van mensen, en het werk van Gods hand.

Op individueel menselijk niveau schrijft de schrijver in hoofdstuk 1 over de *leegheid* of *vergeefsheid* waarmee mensen zich aftobben om voor zichzelf een blijvende herinnering tot stand te brengen. ^{Pred.1:4-11 [CV]}

'[Een] generatie gaat en [een] generatie komt, maar de aarde staat voor [de] eon.

De zon komt op en gaat onder (...) en straalt weer opnieuw;

(...) Rond en rond gaat de wind, maar op haar wegen keert de wind terug.' ^{Pred.1:5-6 [CV]}

Na de beschrijving van wat hij zelf tot stand heeft gebracht, ^{Pred.2:4-10} besluit de schrijver, dat het 'leeg' is en 'voeden met wind' [NBG: najagen van wind]. ^{Pred.2:11 [CV]}

Na deze eerste voorlopige samenvatting lijkt het alsof er geen enkel voordeel te behalen valt uit je aftobben in werk, of uit ergens moeite voor te doen.

Morgen kijken we hoe het zit met wijsheid, waar de schrijver zich naartoe keert. ^(Pred.2:12 [CV])

dinsdag 14 sept. **Prediker 2:13-23** ^[CV]

De schrijver van het boek Prediker wil nagaan wat wijsheid is met betrekking tot je uitleven en lichtzinnigheid.

Zoals er meer voordeel is van licht dan van duisternis, is er ook meer voordeel van wijsheid dan van duisternis. Een wijs mens heeft ogen in zijn hoofd, maar een dwaas wandelt in duisternis. Toch is het zo dat één bestemming hen allen overkomt.

Wat is dan het voordeel van wijsheid? Is het niet zo, dat ook dit leegheid is? Van een wijze, noch van een dwaas blijft er een herinnering over in de eon. Helaas sterft de wijze met de dwaas en iedereen wordt vergeten. ^{Pred.2:13-16 [CV]} Toen haatte ik het leven, want al wat ik doe zie ik als kwaad. ^{vs.17}

Met wanhoop in zijn hart keert Prediker zich om met de vraag: wat wordt er van een mens, na al zijn gezwoeg? ^{vs.17-23}

We gaan morgen verder op weg met het onderzoek van de schrijver, want hij heeft ontdekt, dat God met alle gebeurtenissen een bedoeling heeft.

woensdag 15 sept. **Prediker 3:1-8** ^[CV]

Wat wordt er van een mens, na al zijn gezwoeg, was de vraag die Prediker zich stelt.

*Voor alles is er **een vastgestelde tijd**, én er is **een seizoen** voor iedere gebeurtenis onder de hemelen.* ^{Pred.3:1 [CV]}

---

² De stukjes bij de dagteksten over Prediker zijn geschreven n.a.v. een studie van Dean Hough e.a.

Een vastgestelde tijd: de goddelijke vaststelling van de tijden waarin de gebeurtenissen van de seizoenen plaatsvinden. De seizoenen zijn daarin kortere of langere perioden met bijzondere eigenschappen.

Er worden in vers 2-8 zelfs 28 seizoenen genoemd – werkelijk bijzonder om eens aandachtig te lezen. Het eerste 'seizoen', geeft *geboorte* aan; ^{vs.2a} dit mag met recht uitgelegd worden als de era³ van de (*her*)schepping. Het laatste seizoen is dat van *vrede*. ^{vs.8d} De tussenliggende era's of seizoenen kunnen gezien worden als een overzicht van de geschiedenis van de mensen in '*de dag van de mensen*', die eindigt in *oorlog*. Morgen zullen we enkele details overdenken van dit bijzondere overzicht van seizoenen.

donderdag 16 sept. **Prediker 3:1-8** ^[CV]

De gebeurtenissen tussen het eerste en het laatste seizoen beschrijven de tijden van vervreemding of vijandschap. Een 'seizoen om te sterven', wijst op de intrede van dood in de hof van Eden, terwijl het voorlaatste seizoen wordt beschreven met oorlog:

Het wilde beest en de koningen der aarde trekken dan op om met hun legers oorlog te voeren met Hem die op het witte paard gezeten is. ^{Openb.19:19} Het komt niet eens tot oorlog, want het wilde beest wordt met de valse profeet levend geworpen in de vuurzee en de overigen worden gedood door de scherpste van het zwaard, dat *uit de mond* komt van Hem die op het witte paard gezeten is. ^{Openb.19:20-21}

Zou dat heel misschien het zwaard van de geest kunnen zijn, een uitspraak van God, waarvan de apostel Paulus spreekt als sluitstuk van de wapenrusting van God?

vrijdag 17 sept. **Prediker 3:9-14** ^[CV]

Een bijzondere uitspraak in Prediker 3:10-12 geeft aan dat de ervaringen in de seizoenen die God geeft aan de zonen der mensen, dienen om hen nederig te laten zijn. Welk voordeel heeft de werker van zijn moeite? ^{vs.9}

Hij maakt alles passend binnen de tijd van het seizoen. Het is waarschijnlijk dat de schrijver hiermee aangeeft, dat er binnen de geschiedenis van de zonen van Adam tijden zijn met verschillende eigenschappen en accenten.

'Een tijd om te doden en een tijd om te helen.' ^{vs.3} Dit wijst mogelijk op de periode waarin een overheid recht spreekt over goed en kwaad. 'Zij draagt het zwaard niet voor de schijn', schrijft Paulus in Romeinen 13:4;

'Een seizoen om te weeklagen (...) en een seizoen om te dansen.' ^{vs.4}

Het is moeilijk voor de mens om te ontdekken wat de specifieke aspecten zijn van de seizoenen, waardoor zij er niet op gericht zijn om daarin de juiste houding en levenswijze in te nemen.

Het is een geschenk van God om het goede te genieten, wanneer dat er is in het leven. ^{vs.12,13}

zaterdag 18 sept. **Prediker 3:11^b-14** ^[CV]

Het is ook moeilijk voor de mens om te accepteren dat 'alles uit God' is. ^{Rom.11:36}. Toch is Gods hand vanaf begin tot eind van de tijdperken aanwezig.

Bijzonder is het aspect dat de apostel Paulus ons hierover wél heeft uitgelegd, dat God alles doet in overeenstemming met Zijn voornemen van de tijdperken (eonen), dat Hij uitvoert in Christus Jezus onze Heer. ^{Ef.3:11}

In vers 11 van Prediker 3 ^[CV] staat, dat God 'duisterheid'⁴ geeft in hun hart. Letterlijk staat er voor 'duisterheid' 'de eon'; Hij geeft de 'eon/olam'⁵ in hun hart.

Hierover kan de uitleg zijn, dat een tijdperk voor de mens zo lang duurt, soms duizenden jaren, dat het hem ontgaat waar alles toe leidt: het is duister geworden in hun onverstandig hart. ^{vgl. Ef.2:2-3; 4:17-19}

Een ander uitleg zou kunnen zijn dat God 'een voorgevoel van de schepping geeft', waarin er een vaag gevoel van een eon van heerlijkheid is, die zal komen. ^{Rom.8:19-22}

Toch is dan ook die vaagheid tevens de bedekking in het hart van de mensen die geen kinderen van het licht zijn. ^{1Thess.5:1-5}

zondag 19 sept. **Prediker 3:15 – 4:8** ^[CV]

In het stukje van gisteren werd al duidelijk, dat gelovigen in deze tijd door het evangelie van de apostel Paulus meer mogen weten. Er worden in dat evangelie veel geheimen

³ Era: tijdperk met een bepaald karakter

⁴ NBG: de eeuw

⁵ Hebreeuws: olam

bekendgemaakt en uitgelegd die in de tijd van Prediker niet bekend waren. Toch is het wijsheid voor toen en wijsheid nu om te weten dat God achter al onze ervaringen en gebeurtenissen staat. Hij is verantwoordelijk voor de herhalingen van de gebeurtenissen. *'Wat er is, was er al eens; wat nog komt is er al geweest.'* ^{Pred.3:15} [CV]

Onze tranen, onze onderlinge beschuldigingen, onze onbekendheid met de toekomst, onze dwaasheden, jaloezie en ontevredenheid, ^{Pred.4:1-8} het wordt door God aan de mens gegeven met redenen die voor Hem bekend zijn.

Wat in de tijd van Prediker niet algemeen bekend was, maar voor gelovigen werd openbaard in het huidige beheer van genade, is, dat *'God alles samenwerkt tot het goede van hen die Hem liefhebben'*.

Mogen we hiermee deze eerste serie van Prediker afsluiten. De overdenkingen uit dit Bijbelboek krijgen nog een vervolg.

maandag 20 sept. **Psalm 139:1-2**

'Here, Gij doorgrondt en kent mij; Gij kent mijn zitten en mijn opstaan,/ Gij verstaat van verre mijn gedachten.' – David gebruikt het woord *kennen*. Dat is om blij van te worden. Zó kent U mij dus! *Kennen* is niet alleen van naam en gezicht bekend zijn, maar zoveel meer! Bij Gods kennen zit Zijn hart; dan gaat het om bij jou en mij betrokken zijn! Met al mijn wegen bent U vertrouwd. Dan wil je niet anders dan van hart tot hart met Hem spreken! Ja, God is er! Hij is ook vandaag dichtbij!

dinsdag 21 sept. **Efeziërs 2:8**

'Want in genade zijn jullie geredden, door geloof, en dit niet uit jullie zelf; het is Gods naderingsgave.' [NCV] – Wat is het bijzonder om de dag te beginnen en te horen over God en zijn liefde. Ook dit vers doet dat. Wat beweegt God? Dat is Zijn verlangen allen goed te doen. Dan mag je denken aan woorden als *wijsheid* en *kracht*. Misschien zeg je: ik pak hier Romeinen 5:8 nog eens bij: *'God echter bewijst Zijn liefde jegens ons, doordat Christus, toen wij nog zondaars waren voor ons gestorven is.'*

woensdag 22 sept. **2 Timotheüs 2:1**

'Jij dan, mijn kind, word krachtig gemaakt in de genade die in Christus Jezus is' [NCV]. – Als je in een paar woorden zeggen wilt wat God jou en mij gegeven heeft, dan lees je dat hier! Toen wij Hem leerden kennen en erkenden als de verheerlijkte Heer, leerden wij *'de genade die in Christus Jezus is'* kennen! Niets is te verdienen, niets hangt af van ons – het hangt enkel en alleen af van Hem! Redding, rechtvaardiging, verzoening en elke geestelijke zegen te midden van de hemelingen geven ons moed en kracht. Ook vandaag weer!

donderdag 23 sept. **Psalm 139:1 + 23-24**

'Here, Gij doorgrondt en kent mij (...) Doorgrond mij, o God, en ken mijn hart;/ toets mij en ken mijn gedachten;/ zie, of bij mij een heilloze weg is/ en leid mij op de eeuwige weg.' – Ja, uit de psalm waarin het jaarthema staat, komen deze verzen Wij hebben een God, Die ons kent. Hij is onze maker, de constant aanwezige. Vader, dat ik mag leven tot Uw eer! U kent onze momenten van lijden en vreugde. Niets gaat U onopgemerkt voorbij! God geeft ons een hart, dat Hem hoort. Hij wijst ons op elkaar en wij stemmen ons af en richten ons op wat van Hem komt. U doet ons beseffen – U kent en hebt ons lief. Onvoorwaardelijk, eeuwig.

vrijdag 24 sept. **Psalm 139**

Wat bijzonder is deze psalm toch! De woorden bestrijken het hele bestaan van de mens – geboorte, leven en dood. Het omvat heel Gods plan, zoals dat door Paulus bekend gemaakt wordt. Zij omvatten ons persoonlijk leven en dat van de hele mensheid, zelfs van alles wat Hij geschapen heeft! Ons hele leven onder Gods liefde. Woorden om keer op keer te lezen en te overdenken! Zó is Hij dus! Zo dicht bij wil Hij dus zijn!

zaterdag 25 sept. **2 Corinthiërs 5:7**

'... want wij wandelen in [lett.: door] geloof, niet in [lett.: door] aanschouwen.' – In het verhaal van David en Goliath lees je dat David God vertrouwde. Hij ziet niet aan wat voor ogen is, maar vertrouwt en gelooft Hem. Hij is een voorbeeld van wandelen door geloof, niet door waarneming. Zo gaan wij ook vandaag onze weg. God vertrouwen én het in alles van Hem verwachten. Ik weet dat U er bent, dat U met mij gaat. U laat nooit alleen. U bent *waar, betrouwbaar, geloofwaardig*, een rots waarop je bouwen kunt. Elke dag!

zondag 26 sept. **Romeinen 8:32**

'Hoe zal Hij, Die zelfs Zijn eigen zoon niet gespaard heeft, maar voor ons allen overgegeven heeft, ons met Hem ook niet alle dingen schenken?' – Die woorden spreken van de weg die er uiteindelijk toe leidt, dat Gods plan volledig tot Zijn doel komt. Die woorden zijn jouw en mijn aandacht meer dan waard! Dat is: om over na te denken, hardop tegen jezelf te zeggen, op te schrijven. Je mag het in alles van Hem verwachten. Dan wil je toch Hem bij heel je leven betrekken?!

maandag 27 sept. **Kolossenzen 1:9**

'Derhalve houden ook wij vanaf de dag dat wij dit hebben gehoord niet op voor jullie te bidden en te verzoeken, opdat jullie vervuld worden met de erkenning van Zijn wil in alle wijsheid en geestelijk inzicht ...' ^[NCV]

De Kolossenzen hadden het evangelie gehoord en de genade erkend, en ook over de toekomstverwachting hoorden ze, maar Paulus begint hier een gebed voor hun verdere groei.

Wat is het volgende?

Leren wat God wil. Want ja, we zijn gered, en dat is door genade, maar we zijn niet voor onszelf geroepen. We hebben het geloof gekregen, zodat we door hoe we in het leven staan iets van het licht verder uit mogen stralen. ^{Fil.2:14,15}

En wat leidt ons daarin?

Wijsheid en geestelijk inzicht. Hulp van boven dus, want God moet het uitwerken in ons hart dat wij in ons leven ons gaan richten op wat God wil.

dinsdag 28 sept. **Kolossenzen 1:10**

'... zodat jullie de Heer waardig wandelen, in alles Hem behagend, in alle goed werk vruchtdragend en groeiend in de erkenning van God ...' ^[naar NCV]

Als we weten wat God wil, dan is het logische gevolg dat we weten hoe we ook in het leven kunnen staan op een manier die God goed vindt, die Hem vreugde geeft. Dan is het dus ook dat we de goede dingen gaan doen, 'goed werk', en dat we daarmee vrucht dragen.

Een gebed van Paulus om na te bidden, dat we Zijn wil mogen leren kennen, door wijsheid en inzicht die de geest geeft, zodat we anders mogen gaan wandelen. Want hoewel we al gered zijn, kunnen we hier nog groeien.

En wat gebeurt er ook nog, als we zo aan de slag gaan?

We leren God beter kennen, ja, erkennen. Is dat niet het doel van ons leven? God, Zijn wil en Zijn liefde leren erkennen? Laten we daarom met Paulus meebidden.

woensdag 29 sept. **Kolossenzen 1:11**

'... met alle kracht krachtig gemaakt overeenkomstig de sterkte van Zijn heerlijkheid, om in alles te volharden en geduld te hebben met vreugde ...' ^[naar NCV]

Als we in ons leven meer met het geloof aan de slag zouden willen, dan gaat dat niet altijd vanzelf. We zullen merken dat we kracht tekortkomen om anders te leven, en we zullen het moeilijk hebben met alles wat op ons pad komt. De omstandigheden kunnen zwaar zijn, of we kunnen tegenstand ondervinden.

Hoe krijgen we het dan voor elkaar ons leven anders in te richten?

God is het die kracht geeft, niet alleen om anders te leven, ^{Fil.2:13} maar ook om onder zware omstandigheden te kunnen blijven staan en geduld te kunnen hebben. En het gaat nog verder. We kunnen er niet alleen onder blijven staan, maar we kunnen dat doen met vreugde. Laten we daar vandaag inderdaad voor bidden.

donderdag 30 sept. **Kolossenzen 1:21-22**

'En Hij heeft u, die voorheen vervreemd was en vijandig gezind, zoals bleek uit uw slechte daden, nu ook verzoend, in het lichaam van Zijn vlees, door de dood, om u heilig en smetteloos en onberispelijk voor Zich te plaatsen ...' ^[NBV]

We zijn een paar verzen verder dan waar we gisteren gebleven waren, maar het loopt inhoudelijk wel door. In andere woorden lezen we hier over dezelfde verandering. God heeft ons met Zich verzoend, zodat wij niet meer vijandig tegen Hem zijn.

Waaruit bleek die vijandigheid?

Uit onze manier van denken over God, en onze manier van wandelen.

Wat betekent het dus dat God ons met Zich verzoent?

Dat ons denken over God verandert en we onze wandel aanpassen.

Een mooi vervolg dus op wat we afgelopen dagen gelezen hebben. God werkt het in ons, en wij kunnen met Paulus hiervoor bidden, en tegelijk danken dat God het doet.